

Majka se nehnula z místa. „Ne!“
Ve třpytivém svitu hvězd se vedle ní objevila liška s indigově modrýma očima.

„Kapradinko!“ zašeptala Majka a ulevilo se jí.

Kapradinka skočila mezi Majku a Zlouna. „Vrať se mezi stíny!“ zavrčela.

Zloun se ušklíbl. „Proč bychom tě měli poslouchat? Nám může poroučet pouze Ta, která mluví s duchy.“

Majčino srdce jako by snad na chvíli přestalo bít, protože se vedle prvního Zlouna začaly zjevovat další temné postavy.

Promlouvaly tajuplným hlasem. „Možná jste porazili Zlouna našeptávače, ale osoba, která ovládá černou magii, nás očarovala hned několik. Chce, aby se skrze nás vyplnily všechny vaše obavy!“

První ze Zlounů udělal krok vpřed a udeřil Kapradinku tak, že samou bolestí zakňučela, podrápal ji totiž svými ostrými nehty.



„Kapradinko!“ vykřikla Majka.

Náhle Majka ucítila, jak ji něco olizuje na nose.

„Jsem tu, Majko.“

Když zaslechla Kapradinčin hlas, zamrkala, otevřela oči a zadívala se do liščíny ustarané tváře. Potom na rameni ucítila něčí ruku a uslyšela Rózu, jak něžně říká: „Majko, vstávej!“

Tlukot Majčina srdce se pomaličku začal uklidňovat. Byla ve svém pokoji, na klíně jí seděla Kapradinka, Róza u ní klečela. Rózino kouzelné zvířátko, laskavá srnečka Vrběnka,